

ХРИСТО ФОТЕВ
ЕДНО ГОЛЯМО И ПРЕКРАСНО
„ДА“...

chitanka.info

Едно голямо и прекрасно „да“ — морето...
О, морето и свършените му хоризонти.
Кой ги разтваря и затваря? Първия —
криле за уморените ми глезени.
На дъното на въздуха е втория —
върху водата —
на върха ѝ.
А третия — с корона от сапунени мехури.
Голямото пътуване започва от четвъртия.
Плътта му из емайла на въздуха със тласъци
изскача и намира сянката си — гледайте
как се изопва със звънтене вертикала му.
Пътуването (с бившите си къдри) е във въздуха.
И постепенно ни изпълва, както вятъра
се изнисява в корпуса на яхтите... Да тръгваме.
Но не защото трябва, трябва — невъзможно е
ний да не тръгнем... Изглежда — без да знаем
отдавна ний сме тръгнали... Пътуваме.
(Пътуващите си невинни) и внезапно укора,
сферичната уплаха и страдание във погледа
на Някоя... Сънуваме жените си, когато сме
със тях — лице срещу лице, — и над беззвучните
им устни ние подаме... Децата ни —
най-малките — са тъжните ни пощальони.
(О, телеграмите — от стая в стая...)
Ний пътуваме.
Останеме ли тука, ние никога
не ще се срещнем... Запомни ти — никога.
Надеждата за среща е пред нас.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.